

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.127 van 21 juni 2000
in de zaak A. 87.360/VII-19.668.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 17 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Bulgaarse nationaliteit, komt België binnen op 25 november 1998 en verklaart zich op 27 november 1998 vluchteling (adm. doss., stuk 1).

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekster gebruik van het Bulgaars, met behulp van een tolk (adm. doss., stuk 2).

1.3. Op 5 februari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 3).

1.4. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 1999 luidt :

"Aan betrokkene werd op 22 juli 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 5 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 52, § 2, 4/, en

62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsnorm en dat in een tweede middel de verzoekende partij de schending aanvoert van het artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

3.1.1. Overwegende dat bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 22 juli 1999 de verzoekende partij werd uitgenodigd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om op 4 augustus 1999 haar asielrelaas te komen toelichten; dat in het administratief dossier van de eerste verwerende partij zich een medisch attest bevindt van Dr P. DOOREMONT, van 3 augustus 1999 dat als volgt luidt:

"Ondergetekende verklaar(t) verzorging te verlenen aan (...) XXX.

Bovenvermelde persoon is door een ongeval niet in staat om zich de eerste veertien dagen van 03/8/99 naar Brussel te begeven";

dat dit attest niet specificeert om welk ongeval het gaat, evenmin of het al dan niet ernstig is en niets inhoudt betreffende de aard van de eventueel opgelopen verwondingen; dat de waarde van een dergelijk attest zeer relatief is en ongeloofwaardig overkomt;

Overwegende dat voornoemde brief van 22 juli 1999 onder meer het volgende inhoudt:

"(...)

Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en

anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal.
(...)" ;

Overwegende dat feitelijk vaststaat en niet wordt betwist dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om de elementen over te maken ter staving van haar asielrelaas, binnen voornoemde termijn; dat punt 2.1. van het "verzoekschrift dringend(e) beroep" d.d. 8 februari 1999 van verzoekster luidt :

"2.1. Verzoekster behoudt zich het recht voor haar grieven en gronden voor het dringend beroep uit te breiden in de loop van de procedure. Wegens de al te korte periode om het dringend beroep aan te tekenen, kunnen thans immers niet alle gronden en grieven uiteen gezet worden." ;

dat bijgevolg de Commissaris-generaal kon vaststellen dat verzoekster geen gevolg gaf aan het verzoek om de elementen mee te delen ter adstructie van haar asielaanvraag en op goede gronden toepassing heeft gemaakt van artikel 52, § 2, alinea 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat dit artikel immers bepaalt dat een kandidaat-vluchteling het verblijf kan worden geweigerd, "wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven"; dat de beknopte uiteenzetting van het asielrelaas van de verzoekende partij niet kan worden beschouwd als een precieze en omstandige uiteenzetting van de gegevens waarop haar asielaanvraag steunt; dat voornoemd medisch attest geen betrekking heeft op de onmogelijkheid om gevolg te geven aan de vraag om de elementen mee te delen ter ondersteuning van

de asielaanvraag van de verzoekende partij; dat bijgevolg het eerste middel niet ernstig is;

3.1.2. Overwegende dat het tweede middel dat de verzoekende partij aanvoert niet kan worden beantwoord door de Raad van State, vermits het in wezen neerkomt op een tweede beroep gericht tegen de afwijzende beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 februari 1999, eenmaal is vastgesteld, wat te dezen het geval is, dat de Commissaris-generaal oordeelkundig voornoemd artikel 52, § 2, alinea 4, heeft toegepast; dat bovendien de bestreden beslissing van administratiefrechtelijke aard is en geen jurisdictioneel karakter vertoont, zodat de Commissaris-generaal niet verplicht is om de verzoekende partij te horen; dat uit wat voorafgaat volgt dat het tweede middel van de verzoekende partij niet ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingediende vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op éénentwintig juni
tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.